

I Deres Brev har De i Enkeltheder udviklet de særlige Forhold, der knytter sig til „den vestjydske Skoleordning“, og det forekommer mig, at dette Spørgsmaal er noget vanskeligere at løse.

Det drejer sig ifølge Deres Brev om en Særordning, som anvendes „i nogle enkelte Tilfælde“, og hvorefter Børnene i ældste Klasse kun gaar i Skole i de 6 Vintermaaneder og de yngste kun i de 6 Sommermaaneder.

Forsaavidt angaar de andre særlige Forhold, som De anfører i Deres Gennemgang af den vestjydske Skoleordning, ser jeg ikke nogen Vanskelighed. „Skolegangen“ er i disse i Virkeligheden mere end 8 Maaneder, men i dette Tilfælde er denne Periode nedsat under Grænsen, og selv om Antallet af aarlige Undervisningstimer meget vel kan svare til eller endog overstige Antallet af Undervisningstimer i de andre Tilfælde, forekommer det mig, at der her kan være en Uoverensstemmelse med Konventionens Bestemmelser. Det vilde uden Tvivl have været at foretrække, om Konferencen var blevet gjort opmærksom paa dette særlige Tilfælde. Den vilde da sandsynligvis have vedtaget en Redaktion af Artikel 2, som havde taget Hensyn til en saadan Skoleordning.

Men hvis imidlertid, saaledes som det er muligt at tro det efter de i Deres Brev anvendte Udtryk, det Antal Børn, der berøres af denne Skoleordning, er ganske ringe, synes det mig dog ikke, at dette Forhold er af en saadan Natur, at det udgør en uoverstigelig Hindring for Konventionens Ratifikation. Jeg tror ikke, at der vilde hæve sig nogen Protest, hvis Danmark i de aarlige Rapporter angaaende Anvendelsen af denne Konvention, som Artikel 408 i Fredstraktaten paa lægger det at indsende, nævner Tilstedeværelsen af denne særlige Ordning, Grundene til dens Eksistens og det Antal Børn, som den finder Anvendelse paa.

3) Kommissionen har endelig spurgt, om Fortolkningen af Udtrykkene „lettere Landbrugsarbejde“ og „lettere Høstarbejde“ i Artikel 2 i Konventionen skal ske ved en national eller international Myndighed.

Da Konferencen ikke har angivet de nævnte Arbejders Natur anderledes end ved det Udtryk, som findes i selve Artiklens Tekst, maa det anses for givet, at den har overladt til Medlemsstaterne (som det forøvrigt almindeligvis er Tilfældet, naar ikke det modsatte er bestemt) selv at fortolke Udstrækningen af de nævnte Udtryk. Det er imidlertid klart, at den nationale Myndighed maa være bundet til at respektere Konventionens Aand. Det tilkommer enhver Regering at meddele i de aarlige Rapporter i Overensstemmelse med Artikel 408, ved hvilke Forholdsregler den realiserer Konventionens Bestemmelser, og Konferencen vil sætte Pris paa, naar den gennemgaar disse Rapporter, at se, at dens Hensigter er blevet loyalt fortolkede.

Modtag etc. . . .

Albert Thomas.

=====